

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Davant el perfil d'una flor

La mirada del bon fotògraf té la rara habilitat de saber plasmar de manera més o menys perenne allò que és tan sols un instant de la vida de les persones o de l'entrellaçat de coses que ens envolten. Aquesta vegada es va sentir atreta per la bellesa que desprenia una humil flor de muntanya en contrast amb l'exuberància del verd i la solidesa de la pedra. Als qui ara ho contemplem transformat en imatge impresa ens pot causar impressions diferents, ja que cadascú s'ho mira des del seu particular i subjectiu punt de vista. Algú fins i tot pot haver-se preguntat per què ha estat triada com a encapçalament en el dia d'avui del Full nostre de cada setmana.

És obvi que, meteorològicament, som a les acaballes de la tardor i a quatre passes de l'hivern. Però és igualment obvi que, litúrgicament, som a l'inici d'una nova singladura, en el primer diumenge d'Advent, i que aquesta mateixa setmana –divendres vinent– celebrarem la festa en la qual honorem Maria per la seva immaculada concepció. En ocasions com aquestes, no hem d'omplir de joia i esperança els nostres cors?, no hem d'embadalir-nos davant la resplendor d'una ànima transparent?

A semblança de la mirada que sap copsar la bellesa d'una flor, també nosaltres hem de saber descobrir els instants d'oreig suau de la presència divina.

Diumenge I d'Advent | Cicle C

Primera lectura | Del llibre de Jeremies – 33,14-16

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

Salm responsorial | Salm 24

A vós elevo la meva ànima, Senyor.

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes,

feu que aprengui els vostres camins.

Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me,

perquè vós sou el Déu que em salveu.

Segona lectura | De la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica – 3,12-4,2

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre Pare, el dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vau rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

De l'evangeli segons sant Lluc – 21,25-28.34-36

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Quan tot això

comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.

Estigueu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur, com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. Estigueu alerta pregant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

L'amor ha de créixer fins a vessar

S.R.S.

Pau demana al Senyor que faci créixer fins a vessar l'amor que es tenen els cristians de Tessalònica. Aquesta imatge d'un amor que vessa és molt important de tenir-la sempre present, ja que quan una cosa es vessa surt a l'exterior i és visible.

Sovint estem convençuts que la nostra conducta és correcta i que ja complim les nostres obligacions, i ens centrem en aquest examen de nosaltres mateixos. Potser, però, no mirem si aquest amor als altres que és el gran manament de l'evangeli és patent, perquè de la seva abundància en prové una extensió o «vessament» que va més enllà del nostre jo i del

nostre entorn proper, concretat gairebé sempre en la família i un petit cercle d'amics.

El món és molt gran i la facilitat de comunicació ens fa veure què passa en els llocs més allunyats i remots. Entre aquests successos hi ha dolor, misèria, necessitat... I, sense anar tan lluny, al nostre país i ben a prop de casa nostra també n'hi ha. I sobretot hi ha manca d'amor àdhuc en moltes persones que no podem considerar necessitades materialment. Potser aquestes més que moltes altres poden sentir-se acompanyades pel nostre amor si aquest vessa abundantment cap a tothom.

La mirada del profeta | Romà Casanova, bisbe de Vic

L'Advent és el temps litúrgic propici per a llegir el textos bíblics dels profetes i, d'entre aquests, sobretot Isaïes, anomenat príncep dels profetes. De fet, en la litúrgia de l'Advent prenen un relleu especial les profecies messiàniques. El temps d'Advent és el temps per a remarcar de manera especial l'esperança cristiana. El qui té esperança sap esperar, sabent que allò que li és promès es complirà. Els cristians som els qui esperem la plenitud del Regne de Déu, que ens vindrà quan Jesucrist es manifestarà ple de glòria i de majestat a la fi del segle. La nostra esperança és, doncs, no solament un esdeveniment, sinó sobretot l'esperança en una persona, Jesús, el Fill del Déu vivent. La nostra esperança és Jesús.

Els textos bíblics profètics que ens ofereix la litúrgia ens fan entrar en el pensament del qui té el do de la visió profunda, de la mirada de fe més enllà del que es viu i es percep en el moment històric. Els profetes –i Isaïes de manera especial– ens fan present que tot el que Déu ha fet ja pel seu poble no és res comparat amb el que ell mateix farà en el futur. *No recordeu més els fets passats, no penseu en les gestes antigues. Faré una nova gesta, que ja comença a despuntar. No us n'adoneu?* (Is 43,18-19).

La mirada de fe del profeta és capaç de veure, passi el que passi, que el Senyor ens porta de meravella en meravella, de glòria en glòria. Perquè se sent sempre immensament estimat. Perquè ha trobat el sentit de la vida. Perquè mai no se sent sol, ja que viu en la comunió amb Déu i els germans. Perquè no tem res, ja que sap que està en les mans de Déu. Perquè se sent salvat, ja que posseeix les primícies de l'Esperit. Perquè... cadascú ben segur que hi afegiria la seva vivència de fe esperançada.

La mirada del profeta és sempre posada en el futur. No podem quedar-nos captius del passat pensant que el pecat no és superable. El futur el tenim al davant perquè sabem que Déu és misericordiós i sempre fidel a la seva promesa de salvació i de vida en plenitud. El profeta ens fa mirar el futur sabent que n'hi ha, de futur. Per això no ens podem parar en el camí ni en les seves etapes, sinó que cal anar vers el que tenim al davant. Cal caminar amb esperança encara que es passi pels deserts de la prova i les dificultats del camí, perquè *la soca de Jesè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels* (Is 11,1).

Agenda litúrgica de la setmana

3. Diumenge I d'Advent. Sant Francesc Xavier, prevere jesuïta.

Lectures: Jeremies 33,14-16 / Salm 24 / 1 Tessalonicencs 3,12-4,2 / Lluc 21,25-28.34-36

Litúrgia de les hores: Setmana I

4. Dilluns. Sant Joan Damascè, doctor.

Lectures: Isaïes 2,1-5 / Salm 121 / Mateu 8,5-11.

5. Dimarts. Sant Sabas, abat. Sant Maur, màrtir.

Lectures: Isaïes 11,1-10 / Salm 71 / Lluc 10,21-24

6. Dimecres. Sant Nicolau, bisbe. Sant Pere Pasqual, màrtir

Lectures: Isaïes 25,6-10a / Salm 22 / Mateu 15,29-37

7. Dijous. Sant Ambròs, bisbe i doctor. Lectures: Isaïes 26,1-6 / Salm 117 / Mateu 7,21.24-27

8. Divendres. La Immaculada Concepció de la Mare de Déu. Santa Ester.

Lectures: Gènesi 3,9-15.20 / Salm 97 / Efesis 1,3-6.11-12 / Lluc 1,26-38

9. Dissabte. Santa Leocàdia, màrtir. Lectures: Isaïes 30,19-21.23-26 / Salm

146 / Mateu 9,35 – 10,1.6-8

10. Diumenge II d'Advent. Santa Eulàlia de Mèrida, verge i màrtir. La Mare de Déu de Loreto. Santa Júlia.

Lectures: Baruc 5,1-9 / Salm 125 / Filipencs 1,4-6.8-11 / Lluc 3,1-6

Molt aviat
sereu alliberats

Diumenges i solemnitats del calendari litúrgic 2006-2007

1r d'Advent	3 desembre
Immaculada Concepció	8 desembre
2n d'Advent	10 desembre
3r d'Advent	17 desembre
4t d'Advent	24 desembre
Nadal de nostre Senyor	25 desembre
La Sagrada Família	31 desembre
Santa Maria Mare de Déu	1 gener
Epifania del Senyor	6 gener
Baptisme del Senyor	7 gener

2n de durant l'any	14 gener
3r de durant l'any	21 gener
4t de durant l'any	28 gener
5è de durant l'any	4 febrer
6è de durant l'any	11 febrer
7è de durant l'any	18 febrer

Dimecres de Cendra	21 febrer
1r de Quaresma	25 febrer
2n de Quaresma	4 març
3r de Quaresma	11 març
4t de Quaresma	18 març
5è de Quaresma	25 març
Diumenge de Rams	1 abril
Diumenge de Pasqua	8 abril
2n de Pasqua	15 abril
3r de Pasqua	22 abril
4t de Pasqua	29 abril
5è de Pasqua	6 maig
6è de Pasqua	13 maig
7è de Pasqua	20 maig
Diumenge de Pentecosta	27 maig

Santíssima Trinitat	3 juny
El Cos i la Sang de Crist	10 juny
11è de durant l'any	17 juny
12è de durant l'any	24 juny
13è de durant l'any	1 juliol
14è de durant l'any	8 juliol
15è de durant l'any	15 juliol
16è de durant l'any	22 juliol
17è de durant l'any	29 juliol
18è de durant l'any	5 agost
19è de durant l'any	12 agost
Assumpció de Maria	15 agost
20è de durant l'any	19 agost
21è de durant l'any	26 agost
22è de durant l'any	2 setembre
23è de durant l'any	9 setembre
24è de durant l'any	16 setembre
25è de durant l'any	23 setembre
26è de durant l'any	30 setembre
27è de durant l'any	7 octubre
28è de durant l'any	14 octubre
29è de durant l'any	21 octubre
30è de durant l'any	28 octubre
Tots Sants	1 novembre
31è de durant l'any	4 novembre
32è de durant l'any	11 novembre
33è de durant l'any	18 novembre
Jesucrist, Rei	25 novembre

En parlar de l'any litúrgic, la *Constitució sobre la Sagrada Litúrgia* del Concili Vaticà II, en el núm. 102, diu el següent:

«Cada setmana, el dia que l'Església ha anomenat Diumenge, fa memòria de la Resurrecció del Senyor, que, una vegada l'any, també celebra, amb la seva benaurada Passió, en la màxima solemnitat de Pasqua.

Però tot el misteri de Crist és desplegat en el cercle de l'any, des de l'Encarnació i el Naixement fins a l'Ascensió, al dia de Pentecosta i a l'espera de la benaurada esperança i de la vinguda del Senyor.

Recordant així els misteris de la Redempció, obre als fidels, perquè hi tinguin accés i s'omplin de la gràcia salvadora, les riqueses de les virtuts i dels mèrits del seu Senyor, de manera que tostemps siguin d'alguna manera presents.»

En llegir el text val la pena de prestar atenció a diversos detalls que hem d'evitar que passin desapercibuts. Per exemple: quin és l'ordre que es fa servir en enumerar les celebracions litúrgiques; quin lloc ocupa la Pasqua dins l'any litúrgic; quin és el lligam que estableix la litúrgia entre passat, present i futur...

Algunes coses més sobre l'any litúrgic | J. Casals

Al principi, fou el dia. I, juntament amb el dia, la setmana. Conjuminant treball i repòs. Esforç i celebració. Ens ho explica el primer capítol del primer llibre de la Bíblia. Vegeu *Gènesi*.

Després vingué la Pasqua. La festa de la llibertat. La festa del compromís com a poble de Déu. Que fugí de l'esclavitud i es posa en camí vers la Terra Promesa. Un esdeveniment commemorat any rere any. Vegeu *Èxode*, capítol 12.

Després vingué Jesús. I ell ens deixà un «memorial» del seu pas. Els apòstols ho celebraren setmanalment. Com també les comunitats nascudes al seu redós. Ho feien l'endemà del Sabbat, «el primer dia de la setmana»: el *Diumenge*. Esdevingut dia de la Resurrecció de Jesús. Signe i anticipació de la nova creació.

En el segle II un d'aquests diumenges prengué un relleu especial. Fou el diumenge més a prop de la Pasqua jueva. Destinat a solemnitzar l'aniversari de la Passió i Resurrecció de Jesús. Convertida en «festa de les festes»: la *Pasqua*. Amb la Vetlla com a nucli central.

En el segle III la celebració d'aquesta festa s'allargà amb l'afegit d'una *Cinquantena pasqual*. I, pel cantó invers, fent-la durar tres dies. De divendres a diumenge. Per establir així una diferenciació més clara entre Passió i Resurrecció.

En el segle IV s'esmerçaren esforços de tota mena per tal d'organitzar la litúrgia i la vida eclesial. Aleshores aparegué la *Quaresma*. Un temps de preparació per al Baptisme. Dit amb altres paraules: el temps del catecumenat. Alhora, però, un temps de penitència per als batejats. Dues altres celebracions prengueren relleu: la *Pentecosta* i l'*Ascensió*. Commemorades al cap de cinquanta i quaranta dies, respectivament, després de Pasqua.

Un altre afegitó fou la festa del Naixement de Jesús: *Nadal*. Fou establerta com a substitució d'una festa

M. Àngels Gallifa, per a Diumenge, Jesús et convida a missa

pagana. La va seguir un temps de Nadal. I anà precedida d'un temps d'*Advent*.

Totes aquestes celebracions tenen el mateix objectiu: celebrar la presència de Crist, celebrar el misteri de la nostra Salvació.

Es produïren encara nous afegitons. El més important: el de la memòria dels sants. Començant pels màrtirs i la Verge Maria. I acabant amb tots aquells i aquelles que tenen el seu nom inscrit en el *Santoral*.

Per cloure aquest ràpid esbós, res millor que una citació del *Catecisme de l'Església catòlica* (núm. 1.168): «A partir del Trídium Pasqual, com de la seva font de llum, el temps nou de la Resurrecció omple tot l'any litúrgic amb la seva claror. Progressivament, per l'un i l'altre cantó d'aquesta font, l'any és transfigurat per la litúrgia. És realment "any de gràcia del Senyor".»

Joan Pau II (1920-2005), en la carta apostòlica *Tertio millennio adveniente* (novembre de 1994) encapçala el desè paràgraf dient que «en la fe cristiana el temps té una importància fonamental» per afegir, poc després, que «d'aquesta relació de Déu amb el temps neix el deure de santificar-lo».

Un xic més endavant conclou que «cada any, cada dia i cada moment són abastats per l'Encarnació i la Resurrecció de Crist, per a trobar-

se, així, novament en "la plenitud del temps". Per això, l'Església viu aquesta realitat i la celebra al llarg de l'any. Així l'any solar és travessat per l'any litúrgic, que en un cert sentit reproduïx tot el misteri de l'Encarnació i de la Redempció, començant pel primer Diumenge d'*Advent* i acabant en la solemnitat de Crist, Rei i Senyor de l'univers i de la història. Cada diumenge recorda el dia de la resurrecció del Senyor».

Compte solidari 100x1 | Càritas Diocesana de Vic.....

Desembre del 2006

66.- Família monoparental formada per la mare i tres fills petits. Els ingressos que tenen provenen de feines de neteja esporàdiques de la mare. Sol·liciten ajuda per a cobrir una factura de llum. Import: 120 euros.

67.- Noi pendent d'ingressar en un centre desintoxicació. Ha hagut d'abandonar el domicili per desnonament. Sol·licita ajuda per a poder cobrir una pensió a l'espera d'entrar en el centre. Import: 300 euros.

68.- Matrimoni amb dos fills a càrrec seu, en aquests moments sense ingressos després de quedar-se sense feina. Estan a l'espera de començar a cobrar el subsidi d'atur. Sol·liciten ajuda per a alimentació. Import: 80 euros.

69.- Transeünt sense cap tipus d'ingrés. Degut a un problema de salut s'ha hagut d'estar uns dies en una pensió per tal de recuperar-se. És necessari poder-ne cobrir el cost. Import: 150 euros.

70.- Noia en procés de reinserció social després d'una llarga malaltia. Està cobrant una pensió mínima

d'invalidesa. Sol·licita ajuda per a fer un tractament odontològic. Import: 240 euros.

71.- Parella jove acabada d'arribar de l'Àfrica, en situació d'irregularitat. Viuen en un pis amb tres parelles més. Sol·liciten ajuda per a alimentació. Import: 70 euros.

72.- Home en procés de rehabilitació després d'un fort accident. Ha d'acudir cada dia a l'hospital. Té ingressos mínims d'una pensió de jubilació. Sol·licita ajuda per a transport. Import: 60 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83.

Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Caixa Manlleu **2040.0020.15.8000945579**.

Bona acollida a l'experiència «Betània» | Delegació de Joves

Molts joves cristians es pregunten: és possible viure la fe com a jove en un ambient a vegades indiferent o hostil a aquesta realitat? També hi ha qui navega entre dubtes. Per donar unes eines bàsiques i pràctiques s'inicià el curs passat **Betània**. Els qui en participaren en quedaren sorpresos: es creà un ambient de joves, natural i franc, que permeté redescobrir la bellesa del cristianisme i la seva validesa per encarar la vida com a jove.

L'experiència ens ha animat a proposar una segona edició, ara més propera al lloc on viuen els joves: al Seminari de Vic (pels d'Osona i Ripollès) i als locals de la parròquia d'Igualada (pels del Bages i Anoia). De moment les inscripcions ja passen la trentena i aquest mes de desembre tindrà lloc la primera sessió del curs, de

«portes obertes» perquè tothom que ho desitgi pugui descobrir en què consisteix **Betània**.

La proposta s'adreça a joves d'entre 18 (a partir de 2n de Batxillerat) i els trenta anys. Les trobades, amb un enfocament pràctic i amb la col·laboració de diferents persones, tenen lloc una vegada al mes (a Vic de 5 a 2/4 de 8 i a Igualada de 2/4 de 6 a 8).

Per altra banda, dissabte 16 de desembre s'iniciarà al Seminari de Vic el **curs de formació per a joves i acompanyants de joves**, orientat a fonamentar la fe.

Finalment, del 28 de desembre a l'1 de gener, tindrà lloc a Zagreb (Croàcia) la **Trobada Europea de Joves**. El preu és de 240 euros. Per a més informació:

joves@bisbatvic.com o 696 00 88 41 / 606 70 42 22

Un novenari més que centenari

Malla.- Val la pena fer especial esment del novenari que aquesta parròquia d'Osona celebra ja fa no res menys que 147 anys i que només va patir interrupció durant el període de la guerra civil. És clar que cada vegada ha estat projectat segons la particularitat i costums del temps, sigui religiós o civil, i de les clàssiques prèdiques sobre les darreries de l'home –mort, judici, infern i glòria– d'èpoques passades, en les dècades que correm ha derivat en conferències sobre temàtica actual. Per això, un any més, el Consell Pastoral ha escollit temes com la cultura de la pau, els valors cristians de la família, l'acció social de Càritas, i l'alcoholisme, que són els que s'han desenvolupat enguany la passada segona quinzena de novembre. Hi intervingueren el Sr. Xavier Masllorens, de l'oficina del Síndic de Greuges, els acollidors diocesans de parelles, el Sr. Joan Redorta, president de Càritas, i membres de l'Associació d'Alcohòlics Rehabilitats d'Osona. Al novenari no solament hi assisteixen veïns de Malla i Múnter sinó altra gent vinguda de diversos indrets propers.

Roda de premsa sobre la diada de Germanor

Va tenir lloc el dimecres dia 15 de novembre a la sala de premsa del bisbat. Hi assistiren representants de set mitjans d'informació (de la premsa, ràdio i televisió) amb seu a la ciutat de Vic. Presidí l'acte el senyor bisbe, Romà Casanova, acompanyat del vicari general, Narcís Riba, i

de l'ecònom diocesà, Joan Carles Carles. En la seva intervenció, el senyor bisbe va fer al·lusió a dos aspectes bàsics: d'on vénen els ingressos i com s'administren, aprofitant-ho per a fer «una crida a la generositat, als qui vulguin col·laborar amb nosaltres».

Per la seva part, l'ecònom diocesà, després d'explicar quin era el contingut del dossier que s'havia distribuït, va presentar les dades econòmiques de l'any 2005, que els lectors del Full van poder consultar el mateix dia de Germanor (19 de novembre) en un tríptic adjunt.

XXV Homenatge a la Gent Gran del Pont de Vilomara i Rocafort

Es va fer amb molta solemnitat a finals de setembre passat amb variades activitats. Van anar a Montserrat, es tingueren conferències i la missa de la festa la presidí el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova. En el festival d'homenatge s'hi féu present el conseller de la Generalitat Jordi Valls.

Grup organitzador. Foto: M. Carme Farriolis.

Prosegueix el procés de beatificació del P. Tous

Redacció.- A principis de novembre arribà a la seva cloenda el procés de beatificació del P. Josep Tous i Soler, caputxí, en un acte celebrat al palau episcopal de Barcelona sota la presidència de l'arquebisbe, Mons. Lluís Martínez. Es tractava de reconèixer-li un presumpte miracle que se li atribueix, indispensable per al procés de beatificació.

El P. Tous nasqué a Igualada l'any 1911, fou ordenat sacerdot en 1834 i, després de sofrir l'exili a França i a Itàlia, s'incardinà a Barcelona com a sacerdot secular. Fou el fundador, en 1850, de la Congregació de Religioses Caputxines del Diví Pastor, destinada a la formació de la joventut i que, a la capital de l'Anoia, tenen la casa on descansen les despulles del fundador després de morir en 1871. També regenten un col·legi i una casa d'espiritualitat.

El P. Tous era una persona de gran esperit contemplatiu i de provada bondat i servei als altres.

Tot a un euro | Que tinguem sort! | Xavier C.

¿El saben aquell que diu que hi havia un home molt pietós que, en greu necessitat, demanava insistentment a Déu que li toqués la rifa? Passaven els dies i les setmanes... i res. Un dia es va exclamar: «Per què no me'n feu cas, Senyor?» I Déu li va respondre: «Home, per què no compres un bitllet de la rifa?»

Definitiu. Tothom sap que per a treure la rifa primer has de treure de la butxaca. Avui és molt estirada la tirallonga d'oportunitats per a augmentar el propi compte bancari i així el despertador no soni a les sis del matí. Entre l'ONCE, el Combo, la Súper 10, el Trio, la Lotto 6/49, la Bonoloto, la Primitiva, el Rasca-rasca, la Loteria, etc., cada dia et pots veure afavorit amb un grapat d'euros. És clar, sempre que s'hi posi i l'encerti, cosa gens fàcil. *¿Quién quiere ser millonario?*, pregunta aquell concurs televisiu. I tothom aixeca el dit.

Respecte al tema, a finals de setembre passat es compliren seixanta anys de la travessa futbolística – la inefable *quinuela*– nascuda en 1946 i de seguida arrelada entre el personal, ja que amb pocs diners podies fer-te ric. En aquelles calendes s'havia d'endevinar el resultat en gols de set partits del diumenge i a l'únic encertant de la primera jornada li tocaren poc més de 35.000 ptes. Després vingué el clàssic 1-X-2 i ara un dels últims

plens al 15 s'embutxacà 301.050 (50 milions de les velles ptes.). Continuen enllaminint els premis i la gent va apostant. I no és senzill encertar, per exemple, que el Recre guanyi al Bernabeu o que el Barça empati a casa amb el Nàstic. Futbol és futbol, i la pilota, rodona, oïdà.

Aquests dies som a la recta final de la galopada sense fre cap a la rifa de la *Grossa de Nadal*. Ens ofereixen la tira de participacions i ha qui que les compra totes dient: «I si toca?» Però la que s'enduu la palma és la famosa loteria *La Bruixa d'Or* de Sort. El nom del poble ja ho presagia, perquè de pic o de palada sempre hi cau algun premi. Llavors, prop de Nadal, sentirem la inconfusible cantarella dels nens del col·legi de San Ildefonso –sonava millor abans amb *pesseeeeetas* que ara amb euros– i el telediari ens ensenyarà uns pocs que brinden felïços amb cava perquè els ha tocat i uns altres, la majoria, dient resignats: «Salut hi hagi!»

Filosofem: el diner no fa la felicitat... però hi ajuda. Evangelitzem: reuniu-vos al cel un tresor; allà els lladres no s'hi acosten ni les arnes el fan malbé (Lc 12, 33). Cantem: que tinguem sort! (Lluís Llach). La vida continua.

Dites casolanes | Sebastià Codina

Baixat del cel

Quan inesperadament s'esdevé un fet que ens sorprèn o ens succeeix una cosa que no teníem prevista i és molt falaguera i agradable, diem que és un do de Déu, baixat del cel, providencial.

Hi ha qui d'això en diu casualitats. Els qui han mamat la fe des de petits i no se'ls ha espatllat massa durant les empuntegades de la vida, creuen que el de Dalt ho ha dirigit sàviament i hi ha intervingut sense saber gaire com.

Tot és qüestió d'entrellucar els esdeveniments des de la llumeneta pampalluguejant de la fe o bé des de l'ombra del dubte. Una mica de tot.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09

Correu electrònic:

mitjans-comunicacio@bisbatvic.com

SOLSONA: Josep Àngel Colomé

Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA

Tel. 649 636 990 i 973 48 01 72

Correu electrònic:jacolomes@hotmail.com

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC

Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,

Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60